

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 5C/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518202187
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pavlíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3518202187.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Zuzanou Pavlíkovou v spore žalobcu T. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/X, G. M. G. Z., právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Fraňom, advokátom, so sídlom J. Hašku 18, Nové Mesto nad Váhom, proti Slovenskej republike konajúcej prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva náhrada trov konania vo výške 100 %, ktorá suma bude určená samostatným rozhodnutím súdneho úradníka po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 11.700,- eur titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom.

2. Svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 05.10.2015 kúpil od predávajúceho E. I., bytom v C., J. XX, za kúpnu cenu 11.700,- eur osobné motorové vozidlo P. R. X,X V., oranžová metalíza, r.v. 2014. Spolu s predmetným motorovým vozidlom žalobca prevzal všetky potrebné listiny vrátane Odborného posudku o kontrole originality vypracovaného Pracoviskom kontroly originality v Košiciach. Po podpise kúpnej zmluvy, uhradení kúpnej ceny a odhlásení vozidla na ODI v Košiciach, žalobca bez problémov prihlásil vozidlo do evidencie na ODI v Novom Meste nad Váhom. Po viac ako roku užívania žalobca pristavil na základe predvolania na ODI Nové Mesto nad Váhom, kde bolo vozidlo zaistené z dôvodu podozrenia že vozidlo súvisí so spáchaním trestného činu. Vozidlo bolo rozhodnutím OR PZ ODI Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25.01.2017 natrvalo vyradené z evidencie, keďže bolo expertíznym skúmaním zistené pozmenené VIN číslo, pričom pôvodné VIN číslo patrilo odcudzenému vozidlu. Žalobca podal trestné oznámenie na predávajúceho za podvod a zaujímal sa o osud vozidla. Zo strany príslušníkov PZ mu bolo oznámené, že na vydanie vozidla nemá nárok, neboli mu poskytované všetky informácie a trestné oznámenie bolo odmietnuté. Následne sa žalobca dozvedel, že zaistené vozidlo bolo bez jeho vedomia vydané inej osobe, ktorá si na jeho vydanie uplatnila nárok. Žalobca vozidlo riadne kúpil, zaplatil kúpnu cenu, a vzhľadom na všetky doklady k vozidlu a jeho pôvodu vrátane vykonanie kontroly originality nemal žalobca ani najmenšie pochybnosti o tom, že by mohlo vozidlo pochádzať z trestnej činnosti. Vozidlo bolo zaistené podľa § 21 zákona č. 171/1993 o Policajnom zbore. Príslušníci PZ mali preto po uložení veci do úschovy písomne oznámiť osobe, ktorá si na jej vydanie uplatnila nárok, čiže žalobcovi, aby si v lehote 60 dní uplatnil vlastnícke právo na zaistenú vec na príslušnom súde. Príslušníci PZ však takto nepostupovali. Žalobca preto podal na ich postup dňa 09.10.2017 sťažnosť. Táto bola Ministerstvom vnútra, sekciou kontroly a inšpekčnej služby vyhodnotená ako oprávnená. Voči konkrétnemu príslušníkovi boli vyhovené opatrenia, jeho priamym nadriadeným

mu bola uložená výčitka. Z uvedených skutočností nepochybne vyplýva že konajúci príslušník PZ porušil svoje povinnosti. Nesprávnym úradným postupom znemožnil uplatnenia práv žalobcu domáhať sa určenia vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu na súde. Vzhľadom na to, že vozidlo už bolo vydané tretej osobe, nemá žalobca v súčasnosti žiadnu možnosť reálne sa domáhať fyzického vydania vozidla. Voči Ministerstvu vnútra si preto uplatňuje nárok na náhradu škody pozostávajúcej z kúpnej ceny vozidla t.j. 11.700,- eur.

3. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Uviedol, že v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody žiadosti žalobcu nevyhovelo z dôvodu, že žalobca nepreukázal priamu a bezprostrednú príčinnú súvislosť medzi údajnou škodou a konaním príslušného orgánu verejnej moci. V rámci vykonaného šetrenia bolo podľa žalovaného zistené, že poverený príslušník PZ poučil žalobcu o jeho právach v zmysle § 21 ods. 9 zákona o PZ a teda aj o možnosti podať žalobu o určenie vlastníckeho práva ústne, pričom žalobca opakovane potvrdil, že takúto žalobu podávať nemieni, že si mieni uplatniť nárok na náhradu škody od predávajúceho motorového vozidla, resp. pokúsi sa o dohodu s osobami, ktorým bolo predmetné vozidlo vydané. Podľa názoru žalovaného mal teda žalobca jednoznačne subjektívnu vedomosť o rozsahu svojich zákonných oprávnení, ktoré na základe svojho vlastného rozhodnutia nevyužil. Žalovaný ďalej namietal skutočnosť, že žalobca nepreukázal vznik samotnej škody. Uviedol, že žalobca predložil iba kúpnu zmluvu, ktorá však nedokazuje že reálne došlo k vyplateniu kúpnej ceny a teda k zmenšeniu majetku žalobcu. Žalobca podľa názoru žalovaného nepreukázal ani vznik posledného atribútu vzniku zodpovednosti za škodu a síce existenciu príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom. Ak žalobcovi aj vznikla škody táto nie je následkom nesprávneho úradného postupu príslušníka PZ ale je bezprostredným následkom kúpy motorového vozidla od tretej osoby. Skonštatoval preto, že žalobca nepreukázal kumulatívne naplnenie všetkých hmotnoprávných podmienok vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

4. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 12.03.2019 uviedol, že postupom príslušníkov PZ boli porušené práva žalobcu zaručené v čl. 20 Ústavy, t.j. právo vlastníť majetok a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR t.j. právo domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Poukázal na dobromyseľnosť žalobcu pri kúpe motorového vozidla, z ktorej možno vyvodíť jeho vysokú pravdepodobnosť jeho úspechu v prípadnom súdnom konaní. Spochybnil hodnotnosť úradných záznamov príslušníka PZ v ktorých bolo skonštatované, že žalobca ako aj jeho právny zástupca mali uviesť, že žalobca si nebude uplatňovať vlastnícke právo k predmetnému vozidlu súdnou cestou žalobou o určenie vlastníckeho práva. Zmenšenie majetku žalobcu bolo jednoznačne spôsobené neprávny úradným postupom orgánu verejnej moci. Medzi porušením § 21 ods. 9 zákona o PZ a vznikom škody existuje priama a bezprostredná príčinná súvislosť.

5. Žalobca súdu doručil repliku až po vytyčení termínu pojednávania, vzhľadom na krátkosť času sa k nej žalovaný vyjadril až priamo na pojednávaní. Vo svojom vyjadrení zo dňa 18.03.2019 zotrval na argumentácii, že v žalovanom prípade neboli naplnené všetky zákonom stanovené podmienky na vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Uznal, že skutočne došlo zo strany Odboru KP ORPZ v Novom Meste nad Váhom k nespravenému úradnému postupu. Rozporoval však existenciu ako aj výšku škody s tým, že v tomto smere žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Poukázal na čl. III kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a E. I., ktorý možnosti úhrady kúpnej ceny stanovuje alternatívne, pričom v nej nie je ďalej uvedené, akým spôsobom bola kúpna cena skutočne uhradená. Žalobca nepreukázal skutočné vyplatenie kúpnej ceny. Ďalej vzhľadom na skutočnosť, že škoda, ktorú si žalobca uplatňuje nie je následkom nesprávneho úradného postupu, ale následkom kúpy motorového vozidla od tretej osoby, nie je zrejmá a preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom. Štát pritom nezodpovedá za akúkoľvek uplatnenú škodu, ale len za tú, ktorá je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, pričom táto príčinná súvislosť musí byť bezprostredná a bezpečne preukázaná. Poukázal pri tom na rozhodnutia Ústavného súdu SR zn. I ÚS 177/08 a Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo130/2010 a 2Cdo/292/2006.

6. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, svedkyne E. B., oboznámením listinných dôkazov: sťažnosti žalobcu zo dňa 09.10.2017, oznámenia Ministerstva vnútra o prešetrení sťažnosti zo dňa 21.11.2017, oboznámenia sťažovateľa zo dňa 08.12.2017, vyrozumienia Ministerstva vnútra SR zo dňa 29.12.2017, rozhodnutia OÚ Košice, odbor cestnej dopravy zo dňa 30.09.2015, potvrdenia o zaistení veci zo dňa 22.11.2016, odborného posudku o kontrole originality vozidla zo dňa

07.09.2015, odborného stanoviska KEÚ PZ zo dňa 25.11.2016, kúpnej zmluvy zo dňa 05.10.2015, rozhodnutia o vyradení vozidla z evidencie zo dňa 25.01.2017, úradného záznamu OR PZ Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13.12.2016, úradného záznamu zo dňa 22.06.2017, zápisnice zo dňa 21.11.2017, podania správy o prijatých opatreniach zo dňa 06.12.2017, výčitky udelenej npor. Š. dňa 06.12.2017, uplatnenia nároku na náhradu škody žalobcom zo dňa 15.01.2018, odpovede ministerstva na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 15.03.2018, lustráciou žalobcu v databáze súdov SR, dokladu o hotovostnom výbere 11.700,- eur, žiadosti o vykonanie zmeny v evidencii vozidiel zo dňa 05.10.2015, splnomocnenia L. I. pre E. I., exekútorského spisu 197EX41/2017 najmä: upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 20.09.2017, poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 20.09.2017, zoznamu vozidiel povinnej zo dňa 22.09.2017, správy oprávnenému žiadosti žalobcu odkúpenie vozidla, spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/58/2017, najmä žaloby, príloh a platobného rozkazu zo dňa 28.06.2017, zmluvy o splátkovom úvere. Takto súd zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobca pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že predmetné auto si vybral na inzerát. Následne spolu s manželkou navštívili predávajúceho, popísali kúpnu cenu, vyplatili peniaze a vybavili prepis vozidla. V tom čase bola ako vlastníčka vozidla vedená pani I., za ktorú na základe splnomocnenia konal jej manžel. Keď ich po čase vyzvali policajti, aby pristavili vozidlo, najprv im povedali, že musia len niečo overiť. Neočakával, že auto už viac neuvidí. Keď sa opakovane dotazoval na osud tohto auta, bolo mu iba oznámené, že bude vydané do Španielska. Následne preto kontaktoval španielsku poisťovňu, ale oni mu neodpovedali. Zotrval na tvrdení, že príslušníkmi PZ neboli ani len ústne poučení o možnosti podľa žalobu o určenie vlastníckeho práva. Skutočnosti uvedené v úradnom zázname zo dňa 13.12.2016 a 22.06.2017 označil za nepravdivé. Po odovzdaní vozidla, mu iba službukonajúci príslušník povedal, že keď sa do 90 dní nikto neprihlási môžu si požiadať o jeho vydanie. Keď sa prihlásili po 90 dňoch, jeho žiadosť bola zamietnutá s tým, že auto pochádza z trestnej činnosť. V rámci exekúcie, ktorá sa vedie na majetok pani I., ešte neobdržal od súdneho exekútora žiadnu sumu, podľa zistenia exekútora je táto osoba nemajetná.

8. Svedkyňa E. B., manželka žalobcu pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že s manželom bola prítomná pri kúpe vozidla, aj pri všetkých stretnutiach s príslušníkmi PZ. Preto je vylúčené, aby bol manžel ústne poučený o práve podal žalobu, tak aby ona o tom nevedela. Proces kúpy opísala totožne ako žalobca. Uviedla, že peniaze na kúpu pochádzajú z pôžičky, ktorú si zobrali v Slovenskej sporiteľni a.s., vo výške 11.700,- eur. Túto pôžičku doteraz nemajú splatenú a auto pritom nemajú. Auto užívali necelý rok. Boli s nim aj v zahraničí, absolvovali aj cestné kontroly, niekto nezistil nijakú závalu. Potom čo auto prešlo testom originality, nejaké problémy nepredpokladali.

9. Kúpnu zmluvou zo dňa 05.10.2015 mal súd preukázané, že žalobca ako kupujúci a E. I. ako predávajúci (splnomocnený na tento úkon svojou manželkou L. I., nar. XX.XX.XXXX splnomocnením zo dňa 05.10.2015) uzatvorili podľa § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bolo osobné motorové vozidlo P. R. X.XDci, oranžovej farby, s Z. Č.. Z., rok výroby 2014, EVČ: C. za kúpnu cenu 11.700,- eur. Predávajúci a kupujúci sa dohodli, že kupujúci uhradí kúpnu cenu v hotovosti pre podpise zmluvy alebo bezhotovostným prevodom na bankový účet predávajúceho v deň podpisu zmluvy.

10. Z odborného posudku o kontrole originality vozidla vydaného dňa 07.09.2015 Pracoviskom kontroly originality v Košiciach vyplýva, že predmetné vozidlo prešlo testom originality ako spôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách. Z rozhodnutia Okresného úradu Košice, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 30.09.2015 vyplýva, že uznáva typové schválenie ES tohto dovezeného vozidla z členského štátu EÚ. Ako je uvedené v potvrdení o zaistení veci, bolo toto vozidlo dňa 22.11.2016 zaistené. Odborné stanovisko KEÚ PZ zo dňa 25.11.2016 potvrdzuje, že na predmetnom vozidle boli vykonané zmeny - pozmenenie VIN čísla. Na základe tohto bolo rozhodnutím OR PZ ODI zo dňa 25.01.2017 predmetné vozidlo vyradené z evidencie natrvalo.

11. Ako vyplýva zo sťažnosti žalobcu zo dňa 09.10.2017, tento namietal spôsob konania príslušníkov PZ. V odpovedi Ministerstva vnútra SR zo dňa 21.11.2017 sa uvádza, že táto sťažnosť bola vyhodnotená ako opodstatnená. Následne bola npor. P. Š. vyslovená dňa 06.12.2017 výčitka. Zo správy Okresného riaditeľstva PZ zo dňa 06.12.2017 o prijatých opatreniach adresovanej Ministerstvu vnútra SR vyplýva, že okrem tohto opatrenia boli príslušní policajti preškolení o obsahu § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore.

12. Zo spisu tunajšieho súdu 5C/28/2017 súd zistil, že dňa 28.06.2017 bol vydaný platobný rozkaz, ktorým bola L. I. uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu sumu 11.700,- eur s 5% úrokom z omeškania zo žalovanej sumy od 18.04.2017 do zaplatenia ako aj povinnosť nahradiť trovy konania. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 01.08.2017. Žalobca si uvedenú sumu uplatnil titulom vydania bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu.

13. Z exekučného spisu súdneho exekútora JUDr. Š. K. so sídlom v Košiciach sp. zn. 197EX41/2017 vyplýva, že na vymoženie pohľadávky judikovanej rozhodnutím uvedeným v predchádzajúcom odseku odôvodnenia sa t.č. vedie exekučné konania na základe poverenia vydaného Okresným súdom v Banskej Bystrici č. zo dňa 20.09.2017 č. XXXXXXXXXXXX. Z oznámenia zamestnávateľa povinnej súdneho exekútorovi dňa 27.10.2017 vyplýva, že zrážky zo mzdy nie je možné t.č. vykonávať, nakoľko mzda povinnej je nižšia ako základná nepostihnuteľná suma, ktorá sa nesmie povinnému zraziť podľa Exekučného poriadku. Podľa zoznamu vozidiel je povinná vlastníčkou dvoch motorových vozidiel, obe vozidlá majú evidovanú exekútorскую blokáciu konajúceho súdneho exekútora. Zo správy exekútora oprávnenému zo dňa 29.11.2017 vyplýva, že nariadil exekúciu prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Povinná nie je vedená ako vlastník nehnuteľností resp. iných hnutel'nych vecí ako blokovanych motorových vozidiel.

14. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

15. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) body 1. a 3. zákona č. 514/2003 vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

- škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
- škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

17. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

18. Podľa § 15 zákona č. 514/2003 nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej

nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

19. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

20. Podľa článku 2 CSP ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.

21. V predmetnej veci bola medzi stranami sporná otázka či sú na strane žalobcu naplnené všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu a to najmä vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Skutočnosť, že zo strany príslušníka PZ došlo k nesprávnemu úradnému postupu žalovaný nerozporoval.

22. Podľa ustálenej judikatúry (napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cz 110/84 publikovaného aj vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. 4/87, rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.05.2006, sp.zn. 4Cdo 199/2005, alebo nález Ústavného súdu SR z 13. februára 2013, č. k. II. ÚS 165/2012-45) nárok na náhradu škody nesprávnym úradným postupom môže byť v občianskom súdnom konaní uplatnený až vtedy, ak žalobca nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento prospech získal, a je povinný ho vydať. Pokiaľ má účastník pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia, škoda mu ešte nevznikla, a preto nemôže byť daná zodpovednosť štátu za škodu podľa osobitného zákona. Nárok na náhradu škody od štátu by mohol úspešne uplatniť iba vtedy, ak by preukázal, že sa bezúspešne domáhal vydania bezdôvodného obohatenia. Aktívnu legitimáciu na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody má ten, komu vzniklo právo na náhradu škody, teda ten, u koho sú splnené všetky predpoklady zodpovednosti štátu za škodu vrátane základného predpokladu tejto zodpovednosti, a to vzniku samotnej škody. Existencia pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia vylučuje vznik škody ako majetkovej ujmy, a tým aj konkurenciu právnej úpravy zodpovednosti za škodu s právnou úpravou bezdôvodného obohatenia. Kým žalobca má pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto ho získal, resp. kým nepreukázal bezúspešné domáhanie sa vydania tohto obohatenia (ak táto bezúspešnosť nebola ním zavinená), nie je daný základný predpoklad zodpovednosti štátu za škodu podľa osobitného a to existencia samotnej škody. Škodou je aj ujma spočívajúca v neuspokojenej pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi, ktorej náhradu požaduje od štátu ako subjektu zodpovedného za nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci. Táto škoda však nevzniká už v okamihu splatnosti pohľadávky, resp. omeškania dlžníka, ale až okamihom, keď sa právo veriteľa na plnenie proti dlžníkovi stalo fakticky nevymáhateľným.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako oprávnený vedie voči L. I. ako povinnej exekučné konanie, ktorého predmetom je vydanie bezdôvodného obohatenia zodpovedajúceho sume 11.700,- eur čo je čiastka totožná s výškou škody, ktorej zaplata sa žalobca domáha v prejednávanej spore voči štátu. Žalobca sa domáha zaplata rovnakej sumy tak voči štátu, a to titulom náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. v tomto konaní, a zároveň vymožená pohľadávky judikovanej platobným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 5C/28/2017 zo dňa 28.06.2017 voči subjektu odlišnému od štátu t.j. L. I..

24. Podľa názoru súdu sa pritom uplatnenie a vymáhanie pohľadávky voči určitému subjektu a uplatňovanie totožnej pohľadávky ako náhrady škody voči štátu v inom konaní vzájomne vylučujú z dôvodu, že až výsledok exekučného konania, konkrétne jeho žalobcom nezavinená bezúspešnosť môže žalobcovi privodiť vznik škody. Z tohto dôvodu súd dospel k záveru, že žalobca podal svoju žalobu voči štátu predčasne. Žalobcovi totiž škoda v podobe nevymožiteľnosti jeho pohľadávky zatiaľ nevznikla. Zo správy súdneho exekútora ani ostatného obsahu exekučného spisu nevyplýva nevymožiteľnosť pohľadávky v rámci stále prebiehajúcej exekúcie. Podľa názoru súdu sa skutočná výška škody bude dať ustáliť až po právoplatnom skončení prebiehajúceho exekučného konania. Na základe uvedených skutočností teda súd dospel v predmetnej veci k záveru, že neboli naplnené všetky nevyhnutné

predpoklady na vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a žalobu z tohto dôvodu zamietol.

25. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.